

[Justitsministeren]

rutinemæssigt er blevet tjekket af den israelske efterretningstjeneste. Politiets Efterretningstjeneste har over for mig forsikret, at dette ikke er tilfældet. Sådan forholder det sig ikke. Der har ikke på noget tidspunkt været tale om, at samtlige ansøgninger forelægges Mossad.

Jeg skal på et senere tidspunkt redegøre for disse konkrete spørgsmål ved et samråd, som er indkaldt i det særlige kontroludvalg, som Folketinget jo netop har nedsat med henblik på sådanne drøftelser. Og derfor finder jeg det af principielle grunde ikke rigtigt her i salen at gå nærmere ind i disse spørgsmål, der som sagt netop er rejst i det udvalg, der er oprettet til samme formål.

Leif Hermann (SF):

Nu svarede ministeren jo ikke på spørgsmålet. Ministeren fortalte os en hel masse om, at der nok ikke var Mossad-agenter ude på Bellahøj, og selvfølgelig samarbejdede man med venligtsindede efterretningstjenester, når man nu havde sin egen. Ellers ville det måske også blive en lidt isoleret foreteelse at sidde og være medarbejder i en dansk efterretningstjeneste, hvis man ikke kunne samarbejde med andre, venligtsindede efterretningstjenester. Det giver jeg såmænd ministeren fuldstændig ret i.

Men jeg hæfter mig ved, at ministeren siger, det ikke er samtlige asylansøgninger, der bliver tjekket hos fremmede efterretningstjenester. Det falder jo meget godt i tråd med en udtalelse til Politiken den 10. oktober 1990, hvoraf det også fremgår, at det ikke er samtlige visuman-søgninger, der sendes til Mossad. En udtalelse, der ikke kommer fra hr. hvemsomhelst, men formanden for Udenrigsnævnet, hr. Bjørn Elmquist, der tillige er medlem af det såkaldte særlige kontroludvalg med efterretningstjenesterne.

Må jeg tage ministerens svar som en bekræftelse af, at visse ansøgninger fra personer, der kommer fra Israel eller fra områder, Israel har besat, forelægges den israelske efterretningstjeneste, hvad enten det nu sker på den israelske ambassade i København eller i Tel Aviv eller på Bellahøj, eller hvor disse mennesker nu opholder sig – det skal jeg ikke blande mig i? Må jeg tage det som en bekræftelse på, at det sker?

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om ikke

det ville falde helt naturligt, hvis Politiets Efterretningstjeneste kontrollerede enkelte ansøgere, som under dække af FN's flygtningekonvention søger ind i de vesteuropæiske lande. Jeg tænker på terrorister, tamilske tigere, og jeg tænker på Irak, som har truet med aktioner rundt omkring i den vestlige verden.

Justitsministeren (Engell):

Jeg føler, at jeg i min første besvarelse har været så åben, som det er rigtigt og muligt at være. Og uanset den diskussion, der har været gennem de seneste uger, har jeg så megen respekt for det udvalg, som Folketinget har nedsat, at det efter min opfattelse må være rigtigt og naturligt, især i betragtning af at der er stillet en række spørgsmål til mig fra udvalgets side, at det bliver inden for rammerne af dette udvalg, disse spørgsmål besvares. Og det gælder også hr. Knud Linds spørgsmål.

Leif Hermann (SF):

Det er egentlig lidt ejendommeligt, at ministeren mener, at det hemmelige er så hemmeligt. Det er faktisk så hemmeligt, at der overhovedet ikke kan siges noget som helst andet om det, end at det er hemmeligt, her i salen.

Det er jo spørgsmål, som unægtelig har offentlighedens interesse, og det må vel være således, at ministeren dog i det mindste kan svare med et ja eller nej til et så enkelt spørgsmål. Er det således, at nogle eller visse grupper af ansøgninger har været forelagt den israelske efterretningstjeneste i forbindelse med de pågældendes ansøgning om asyl heroppe? Det er et enkelt spørgsmål, ministeren kan besvare med et ja eller et nej, og det er jo ikke noget, der i betragtning af hele den offentlige debat i grunden er særlig hemmeligt, al den stund den tidligere justitsminister faktisk har bekræftet det i Information den 15. oktober 1990.

Jens Thoft (SF):

Nu har ministeren i to omgange nævnt det særlige kontroludvalg. Jeg vil derfor spørge, om ministerens svar både i første og i anden omgang til hr. Leif Hermann skal opfattes sådan, at hverken han eller chefen for Politiets Efterretningstjeneste, Hanne Bech Hansen, fremover vil

- 1) få pludseligt hukommelsestab,
- 2) have så meget rod i arkiverne, at oplysningerne ikke kan udledes,